

ת"פ 14297/01/15 - מדינת ישראל נגד ע.א.נ.ר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 14297-01-15 מדינת ישראל נ' ר'

לפני כבוד השופטת יעל פרדלסקי
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם ע.א.נ.ר.

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד עומרי אבודרם

ב"כ הנאשם - עו"ד בדארנה וויסאם

הנאשם - בעצמו

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע 2 עבירות של אימים, עבירה על פי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), תקיפת בנסיבות מחמירות, עבירה על פי סעיף 380+382 (ג) לחוק העונשין ועבירה של היזק בזדון, עבירה על פי סעיף 452 לחוק העונשין.

2. בתמצית אציין כי בהכרעת הדין קבעתי כי הוכח מעבר לכל ספק כי במועד 29.6.14 התגוררו הנאשם, הגב' ס.פ. (להלן: "**המתלוננת**") ובנם הקטין בן השמונה, בדירה ברחוב אxxx באxxא (להלן: "**הדירה**") כשבסופי שבוע התגוררו בדירה אחותה של המתלוננת ש' (להלן: "**ש'**") ובת דודתה של המתלוננת ג' (להלן: "**ג'**"). ביום 29.6.14 בעת שש' וג' אכלו ארוחת צהרים בדירה והמתלוננת שהתה בעבודתה, איים הנאשם על ש' וג' שבאם יאכלו חזיר בדירה או יביאו חזיר לדירה הוא ישבור את המקרר, יזרוק אותן מהדירה ויהרוג אותן. בהמשך למתואר לעייל, איים הנאשם על ש' כי בסיום צום הרמדאן הוא ייתן לה מכות וישבור לה את הרגל. בנסיבות אלו, הזעיק הנאשם בטלפון את המתלוננת לדירה, לאחר שהמתלוננת פינתה מהארון בדירה את חפציהם של ש' וג' לבקשת הנאשם, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין, בכך שהיכה אותה בעורפה, בבטנה ובפניה וגרם לה חבלות של ממש - שריטות בפניה וסימנים כחולים מעל עינה הימנית. עוד קבעתי בהכרעת הדין, כי הנאשם אחז בסכין מטבח ואיים על המתלוננת שלא כדין בכוונה להפחידה באמרו שיהרוג אותה ואת בני משפחתה וכן הזיק בזדון למכשיר טלפון הנייד של המתלוננת בכך שהשליך את מכשיר הטלפון הנייד שלה ושבר אותו.

3. ב"כ המאשימה טען בטיעונו לעונש כי הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הינם הגנה על גופו של אדם ושלוות נפשו והגנה על רכוש של אדם. מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר. בהתחשב בגילו של הנאשם והעובדה כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, עתר להטיל על

הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות ומאסר על תנאי על כל עבירת אלימות ועבירה של היזק בזדון. בנוסף עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם קנס ופיצוי למתלוננת.

4. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה ועתר בטיעונו לעונש להטיל על הנאשם מאסר על תנאי ומאסר לתקופה של "חודש-חודשיים" שירוצה בעבודות שירות. ב"כ הנאשם טען כי בהתחשב בעובדה כי המתלוננת לא נזקקה לטיפול רפואי כתוצאה ממעשיו של הנאשם, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות. עוד טען, כי יש להתחשב בכך שהאירוע התרחש בחודש הרמדאן, כשהנאשם היה בצום ושי' פגעה ברגשותיו כשאכלה חזיר ובנסיבות אלו הנאשם הזעיק את המתלוננת וניסה לפתור את המחלוקת ללא אלימות. בנוסף עתר להתחשב בנאשם שהינו בן 59 ללא עבר פלילי, אב ל-2 ילדים, החי באזור עוני ומאמצים לפרנס את ילדיו, ולכך שחלפו 5 שנים מאז ביצוע העבירות ולא הוגשו כנגד הנאשם תלונות נוספות.

5. א. הנאשם הורשע בביצוע עבירות איומים, תקיפת בנסיבות מיוחדות והיזק לרכוש. הערך המוגן שנפגע ממעשי הנאשם הינו הגנה על שלום הציבור ובטחונו מפני פגיעה שלא כדין בגופו, ברכושו ובשלוות נפשו ופרט כנגד בני משפחתו.

בע"פ 6758/07 - פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2007(4), 1188, עמ' 1190, נאמר ע"י כב' השופטת פורקצ'ה:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרוכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

ב. מדיניות הענישה הנהוגה:

ברע"פ 6463/15 יורי קוטוב נ' מדינת ישראל (21.5.15) - המבקש הורשע, ע"פ הודאתו, בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג והיזק לרכוש במזיד, בימ"ש השלום גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל. ערעור המבקש על חומרת העונש נדחה ע"י ביהמ"ש המחוזי והן ע"י בית המשפט העליון.

עמוד 2

בת"פ (י-ם) 39535-01-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (29.12.14) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים כלפי אשתו ובתו. בהמשך צרף תיק נוסף בו הורשע בעבירת איומים שביצע כלפי אשתו והיזק לרכוש במזיד. בית המשפט הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות כעונש עיקרי.

בת"פ (רחובות) 18779-10-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.1.14) הורשע נאשם לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של תקיפה סתם של בת זוג, היזק לרכוש במזיד וכן בשתי עבירות איומים. במהלך יוכו שהתגלע בין הנאשם לאשתו, תקף הנאשם את אשתו בכך שאחז בצווארה והצמידה לחדר השירותים. כמו כן, שבר בקבוקים בהם בשמים ואיים עליה כי ייקח לה את הילדים ויעזוב את הבית ואף איים לרצוח אותה ואת אמה. הנאשם נעדרעבר פלילי נידון ל - 6 חודשי עבודות שירות.

בעפ"ג (מחוזי י-ם) 62289-12-16 **א.ק. נגד מדינת ישראל** (1.2.17) - המערער הודה במיוחס לו בכתב האישום. על-פי עובדות האישום הראשון, התגלע ויכוח בין המערער לבין אשתו על רקע התעניינותה להיכן יוצא המערער. המערער החל לצעוק על אשתו סטר לה זרק עליה מאפרה שפגעה בידה השמאלית. כמו כן, השליך המערער את הטלפון הנייד של אשתו לעברה, היכה אותה באגרטל, בבטנה ובירכה, סטר לה ויצא מהבית. בעת ביצוע המעשים הייתה אשתו של המערער בחודש השלישי להריונה וכתוצאה מהם נגרמו לה חבלות בכתפה וברגלה וכן רגישות בבטנה. על-פי עובדות האישום השני, סטר הנאשם לאשתו בפניה והיכה אותה באגרופים מספר פעמים ברגליה. בית משפט שלום קבע שמדובר באירוע אחד וקבע שמתחם הענישה ההולם הוא מאסר בפועל, לתקופה הנעה בין מספר חודשים ועד שנתיים וגזר על המערער 10 חודשי מאסר בפועל, הערעור נדחה.

ברע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.08) - נקבע כי עונש של 12 חודשי מאסר בפועל הנו עונש הולם בעניינו של נאשם אשר איים על בת זוגו בפגיעה בגופה ובחירותה, בכוונה להפחידה, והורשע לאחר שמיעת הוכחות.

ג. הנאשם פגע בעוצמה בינונית בערכים המוגנים.

ד. מתחם העונש ההולם בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, בראי הפסיקה ובערכים המוגנים שנפגעו, נע בין מספר חודשי מאסר ל-15 חודשי מאסר בפועל.

6. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם שבפניי, עמדו לנגד עיניי בנוסף לטיעוני ב"כ הצדדים ולמתחם העונש ההולם, גילו של הנאשם שהינו יליד 1959, היותו של הנאשם נעדר הרשעות קודמות, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, העובדה כי לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים והפגיעה בנאשם ובמשפחתו באם אגזור עליו עונש מאסר, לרבות בעבודות שירות.

7. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, כשלנגד עיניי תיקון 113 לחוק העונשין, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 3

א. 5 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות בבית לשובע ברח' צ'לנוב 18 בתל אביב, במשך 5 ימים בשבוע, כשבכל יום יבצע הנאשם 7 שעות עבודה, בפיקוחו של רב כלאי מיראל יעקב, מספר טלפון נייד: 050-6278591.

תחילת ריצוי עבודות השירות ביום 14.1.18.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור על העבירות בהן הורשע ועל כל עבירת אלימות.

ג. הנאשם יפקיד בקופת בית משפט השלום בת"א פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלוננת. הפיצוי יופקד ב-4 תשלומים חודשים שווים ורצופים החל מיום 1.3.18. המאשימה תעביר את פרטי המתלוננת למזכירות בית משפט השלום בת"א, בתוך 14 יום מהיום.

ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-2 תשלומים חודשים שווים ורצופים החל מיום 1.7.18. אי תשלום שיעור אחד במועדו יעמיד את היתרה לפירעון מיד.

מובהר בזאת לנאשם שעליו לדווח לממונה על עבודות שירות על כל שינוי בכתובת מגוריו, במספרי הטלפון שלו או בשינוי במצבו הבריאותי. עליו לעמוד בכל תנאי הפיקוח וביקורות פתע, וכל הפרה של עבודות שירות עשויה להביא להפסקה מנהלית ולריצוי יתרת העונש במאסר ממש.

כמו כן, במידה ועפ"י החלטת הממונה על עבודות שירות, במהלך ריצוי עונשו של הנאשם, יועבר הנאשם למקום עבודה אחר מהמפורט בגזר הדין, יועסק הנאשם עפ"י שעות העבודה הנהוגות במקום העבודה החדש.

תשומת לב הממונה על עבודות שירות לבקשת ב"כ הנאשם לדחות את מועד ריצוי עבודות שירות. מובהר כי באם הממונה על עבודות השירות ייעתר לבקשה, יגיש הממונה על עבודות שירות הודעה מתאימה לבית משפט.

בהעדר החלטה אחרת, הנאשם יתייצב ביום **14.1.18 בשעה 08:00** במשרדי הממונה על עבודות שירות מפקדת מחוז מרכז יחידת עבודות שירות רמלה.

ככל שקיים פיקדון בתיק או בתיק שקשור לתיק זה, שאין לגביו החלטה שיפוטית קודמת וככל שאין מניעה על-פי דין, יוחזר הפיקדון לידי הגורם שהפקידו.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי.

מזכירות תשלח עותק של גזר דין לממונה על עבודות שירות

ניתן היום, כ' טבת תשע"ח, 07 ינואר 2018, בנוכחות הצדדים.